

EDITORIAL

La (des)memoria historica

L'intencio dels qui treballem des del **Ro-
gle Constanti Llobart** es, i seguirà sent,
laborar per a que valencians i valencianes
coneguen mes i millor tot allo que nos fa
Poble. Promoure lo propi, difondre iniciati-
ves o plasmar plantejaments que ajuden a
recuperar consciencia colectiva i autoestima;
tot aço nos motiva i nos mou a seguir
sent com a associacio.

No nos plau massa convertir esta pagina
en una denuncia permanent de destrel-
llats, aventures despersonalisadores i es-
nobismes imperterritament presents. Unes
vegades nos venen de "autoritats" cultu-
rals, les mes, dels desubstanciats politics
que nos han tocat en sort.

Voliem començar l'any en alguns comen-
taris positius. Res nos complauria mes que
poder congratular-nos de que
l'ideari d'una clara valenciania inspi-
rara els cenaculs culturals i les
decisiones politiques dels qui oficialment
nos representen. Pero la
veritat es que es faria precis es-
corcollar de valent per a trobar
una agulla en un paller.

A tall d'exemple, el message de
Cap d'Any del **Molt Honorable**
fon, de nou, d'auto-complaença i
vanagloria, ple de cridaneres pro-
postes que volen ser punteres del
progrés; pero, ¿i l'educacio, i la
sanitat, i la cultura, i l'agricultura...
i l'investigacio i tants "i"...?, dels que no
trobem mes que situacions propies d'una
societat en proces de desenroll -barracons,
falta de personal i de mijos, amiguisme i
destruccio del patrimoni i de llocs de tre-
ball...-. L'oposicio, no cal dir-ho, viu en
eixe nuvol que gravita entre "l'atur i altres
penuries" i el seu afany per reinventar al
poble valencià en les seues campanyes
de "redreçaments culturals".

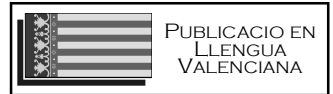
El **esnobisme** mencionat unix ad uns i
ad atres. Es l'estimul essencial per a pro-
seguir en la despersonalisacio dels valen-
cians. La **coentor** que feu secundaria a la
llengua propia, la que no tenia mes mires
que l'autocomplaença entre arracades i
blanques barraques, es la mateixa que
inspira hui als esnobs, els coents del segle
XXI. Ara es tracta del cult a la barretina i,
quan no, a la modernor insipida. Ahi està,
p.e., l'Ajuntament de **Naquera**, que, per tal

de substituir el nomenclator franquiste de
les vies publiques, havia pensat, entre uns
atres noms, en el de **Barack Obama**. Aço,
que pareixia una ocurrencia del Dia dels
Inocents, es ya una realitat. ¿Sabra Oba-
ma per a on para Naquera? Igual te, per-
que ¿i ser els primers, els mes internacio-
nals, els mes cosmopolites, els mes globa-
lisats?

I als **nostres personages**, eixos que si
que han fet patria, eixos que serien orgull
de qualsevol poble, pareix que se'ls ha en-
golit l'Historia i no son ya dignes per a do-
nar nom a un carrer o via publica. Pobres
Ausias March, Francesc de Vinatea, Lluís Vi-
ves, Jorge Juan, Constanti Llobart, Blasco
Ibáñez, Arnau de Vilanova, Lluís Alcanyis,
Vicent Ferrer, Gilibert Jofre, "Heroe" Ro-
meu, Joan Batiste Basset... Se-
gurament si es posaren estos ro-
tuls en els carrers es correria el
perill de que pensarem en valen-
cià, de que tinguérem sempre
present que els valencians han
despuntat en iniciatives, en
aportacions intelektuals, en fide-
lilitat a la patria, en solidaritat.

La **falta de memoria historica**
segurament es un mal mes acu-
sat entre els valencians de lo
que podem pensar, pero es con-
vertirà en congenit si no hi ha al-
gu que faça reparar als "esnobs" que ser
moderns no significa renunciar a lo propi,
menysvalorar la propia cultura i convertir-
se en noticia per la **coentorada** de dedi-
car-li un carrer al Sr. Obama, al qual enca-
ra li queda tot per demostrar

En tot cas els nortamericans no neces-
siten que ningu faça actes d'homenage
als seus representants mes simbolic; au-
sades que ya s'encarreguen ells, com es
natural, d'eixa faena. D'igual manera tam-
poc nosatres hauriem de cansar-nos de
reivindicar ad aquells que representen lo
millor del nostre llegat, entre els quals des-
taca la figura singular de **Vinatea** (sobre la
qual incloem un articul en pagines inter-
riors) que, en un d'eixos actes heroics que
justifiquen tota una vida, nos deixà la
maxima representacio del valor, l'esperit de
justicia i la fidelitat al poble; exemple que
hauria de ser inspiracio permanent per a
l'anima dels valencians.

PUBLICACIO EN
LLENGUA
VALENCIANA

LA CITA

Quan de mes llunt es el sant,
mes milagros.

Dita popular

SUMARI

- 1
- EDITORIAL: **LA (DES)MEMORIA HISTORICA**
- 2
- LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- FENT MEMORIA: **EL FET DE VINATEA**
- RESENYA BIBLIOGRAFICA: **FRANCESC DE VINATEA**
- 3
- FRUITES, VERDURES I HORTALICES (XXVII): **PARLEM DE DACSA (TAMBE DITA PANIÇ)**
- PATRIMONI VALENCIÀ: ESPAIS DE LLUM (I): **IGLESIA D'EL SALVADOR DE BORIANA**
- RESENYA BIBLIOGRAFICA: **APUNTS VALENCIANISTES**
- 4
- PASSATEMPS
- RONDALLA: **LA BOTIGA DE TONET**

ACLARIMENT

Esta publicacio està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra colectiva, l'encarregat de la redaccio final de cada articul te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuacio de la seua preferencia. Este tema es motiu de debat, pero no de divisio, entre nosatres.

AVIS

¿Ya sap lo que anem a demantar-li? Efectivament, que faça fotocopies d'est exemplar per a repartir entre amics i coneguts.

¿Ya sap lo que anem a donar-li a canvi? Efectivament, les nostres mes efusives "gracies".

¿Ya sap lo que ha que dir veste? Efectivament, "de res".

¡I es que tenim uns llectors tan ben educats!

ACTIVITATS CULTURALS FEBRER DE 2009

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

CV (Cardona Vives)

C/ En mig, 23-9º-27ª. 12001 Castello
Tel. i Fax: 964 20 04 68
www.cardonavives.com

RACV (Real Academia de Cultura Valenciana)

C/Avellanés 26. 46003 Valencia C.
Tel 963 91 69 65 Fax: 963 91 56 94
www.racv.es

10 Feb (dimarts) 19:00 h. Salo d'Actes de la RACV.

CONFERENCIA: Vicent Ll. Simó Santonja: "Pervivència actual de la cuina valenciana del segle XIV"

+Info: **RACV**

Del **16** al **20 Feb** 19:00 h. Salo d'Actes de la RACV.

CURS: "El Patriarca Joan de Ribera"

+Info: **RACV**

• Relació de les sessions:

16 Feb (dill): Emilia Salvador: "La política exterior espanyola i els morics"

17 Feb (dim): Daniel Sala: "El Patriarca i l'archiu del Colege de Corpus Christi"

18 Feb (dix): Eugenio Císcar: "El Patriarca i els morics"

19 Feb (dij): Vicent Ll. Simó: "L'Humanisme valencià i el Patriarca"

20 Feb (div): Miguel Navarro: "El Patriarca i la funció del Colege de Corpus Christi"

25 Feb (dimecres) 19:00 h. Salo d'Actes de la RACV.

CONFERENCIA: Juan Marcos Madoz-Larrade: "Una interpretació simbòlica dels emblemes Heraldics"

+Info: **RACV**

26 Febrer (dijous) 20:00h. Salo d'actes del Casino Antic de Castello. Pta. del Sol

CONFERENCIA: Lleopold Peñarroja Torrejón: "Cristianisme valencià, dels orígens al s. XIII"

+Info: **CV**

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusió ad esta publicació es la millor forma de col·laborar en nosatres. Si desigues, no obstant, adquirir un major compromís, pots fer-te **soci** (36 € a l'any) o **col·laborador** (12 € a l'any), i t'enviaré a casa tots els numeros que es publiquen durant l'any.

Si tens voluntat de fer alguna puntual aportació econòmica, també te quedariem molt agraïts. El nostre número de conte, en **Ruralcaixa**, es:

3082 1222 81 4622492421

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correu 527

46002 Valencia ciutat

Telefon: 617 030 370

rogle@rogleconstantillombart.com

Rogle en Internet

Tots els exemplars editats fins ara estan, en pdf, en:

www.rogleconstantillombart.com,

www.cardonavives.com, www.enkara.org

i www.pjvalencianista.org

FENT MEMORIA

COLABORACIO

El Fet de Vinatea

"¡Reina, reina!. El nostre poble dre una nefasta desmembració es franc, e no es així subjugat del **Regne de Valencia**. com es lo poble de Castella, car Eixa fermea que havia mostrat ells tenen a nos com a senyor, e Vinatea en les seues paraules feu nos a ells com a bons vassalls e recapacitar al monarca, que companyons." prengue el greu erro que haguera

Estes foren les paraules que el comés cedint a les pressions de la monarca **Alfons II "El Benigne"** seua intrigant esposa, la qual busdirigi a la seua segona esposa, **Elionor de Castella**, quan esta, després de sentir les raons del Jurat de Valencia **Francisc de Vinatea**, esclatà de rabia demanant el seu cap.

Era l'any **1333** i, en el Palau Real de la ciutat de Valencia, Vinatea acabava de reprochar al monarca, en cortesia pero en molta fermea, i amparant-se en els **Furs** valencians, la decisió que havia pres de concedir a l'infant **Ferran**, el seu segon fill, del poble, que havia rebujat des naixcut d'Elionor, viles reals de del principi la donació. l'importància de **Xativa, Alzira, Morvedre, Castello, Morella, Borriana, Alacant, Oriola, Guardamar, Novelda i les valls** En esta acció, que havia assumit voluntàriament i que fàcilment haguera pogut costar-li la vida, **Francisc de Vinatea** encarna **d'Elda**; fet que, de produir-se, l'esperit de justícia i llibertat que ha constituïria un marcat contrafur, segut la senya d'identitat que ha donat que anava en contra dels caracterisat sempre al poble valencià. Furs que el mateix rei havia jurat anteriorment, ademés de supon-

Valencia, Cap i Casal
MONUMENT A VINATEA
escultura de Manuel Rodríguez

cava exclusiva-ment el benefici del seu fill sense importar-li els perjudicis que poguera ocasionar.

Finalment el primogenit d'Alfons, **Pere**, fill de la seua primera esposa, **Teresa d'Entença**, seria l'hereu absolut de tota la **Corona d'Aragó**, i d'esta manera es respectaven en tota justícia els Furs i Privilegis en que Jaume I dotà als valencians, i quedaven calms els exaltats anims

del poble, que havia rebujat des del principi la donació.

En esta acció, que havia assumit voluntàriament i que fàcilment haguera pogut costar-li la vida, **Francisc de Vinatea** encarna **d'Elda**; fet que, de produir-se, l'esperit de justícia i llibertat que ha constituïria un marcat contrafur, segut la senya d'identitat que ha donat que anava en contra dels caracterisat sempre al poble valencià.

Lola Pardo

RESENYA BIBLIOGRAFICA

Ferrandis i Olmos, Marivi i Moreno Moreno, Juli

Francisc de Vinatea

Ajuntament de Valencia, 1993 (39 pàgines)

Per a complementar l'informació que sobre **Francisc de Vinatea** s'inclou en el "Fent Memòria" d'este mes, es pot consultar la publicació *Francisc de Vinatea*, un quadernet de Marivi Ferrandis i Juli Moreno, en el qual els autors, nos emmarquen l'home i l'època. En cinc apartats nos detallen: el moment històric, una biografia, la descripció del fet heroic que protagonisà i que impedi la desmembració del **Regne de Valencia**, unes consideracions, i una valoració social d'est heroe nacional. Una bibliografia i un glossari completen este breu pero il·lustratiu treball.

Esta publicació s'edità a instància i baix el patrocini de la Regidora d'Educació, Acció Cultural i Patrimoni Històric i Cultural de l'Excm. Ajuntament de Valencia, Na **Mª Dolores García Broch**, en motiu de l'inauguració del monument que el Cap i Casal li devia a Vinatea, i que es materialisà en una estatueta en bronze obra de l'escultor **Manolo Rodríguez**, la qual presidix mes que mereixudament la primera plaça de la capital valenciana.

Parlem de dacsas (també dita panic)

Botànicament pertany a les herbàcees jagants (*Zea mays*), de la família de les gramínees. A diferència d'unes altres plantes tropicals, ésta creix i prospera en qualsevol altitud; en Perú, p.e., se la veu en terres situades a nivell de la mar lo mateix que a 4.700 m. És, per tant, l'única planta tropical cultivada freqüentment fóra dels tròpics en èxit.

A rant del descobriment d'Amèrica, el cereal fon importat als països mediterràneus. **Cristòfol Colom** el portà a Espanya en 1498 i la seua sembra es feu en els camps de Castella.

Les espigues que es formen en la planta, una vegada desenrollades i madures constitueixen les conegudes **panolles**, tan apreciades quan estan tendres per a menjar-se-les torradetes al foc, afegint-los un pessic de sal. Dita panolla ofereix uns grans, apretats i adherits a l'espigó (el suro o eix del mig), de brillant color groc, blanc o rogenc, segons la varietat, que s'entrecen protegits per unes fulles, correjoses quan es sequen, que els envolten, des del pedúncul fins a la mateixa punta, a l'hora que oculten la bellea multicolor de les moltíssimes llavors que tanquen en tota la seua llargaria i que, en perfectes files, corren a lo llarc del suro.

El valor alimentici de la dacsas el proporcionen les substàncies protèiques, lípids i glúcids, que contenen en quantitats importants. Moltes poblacions de països pobres s'han alimentat i encara hui s'alimenten d'este cereal, tenint-lo com a producte principal i basic de la seua dieta, lo que produïx negativament, per falta de vitamines, la temuda enfermetat de la **pelagra** o **maidisme**. En el món desenrollat, per contra, el seu consum és molt important i variat, tant culinariament, en rebosteria o conserves, etc., com en pensos i preparats per a la ganaderia.

És enorme la seua producció arreu del món, sent els EE.UU. d'Amèrica el país que s'endú la palma en quasi un 50% de la totalitat, seguit del Brasil, Rússia, China, Argentina, Mèxic, etc. En Espanya destaquen, entre unes altres zones productives, Galicia, Andalusia i Aragó.

En temps de necessitat, la posguerra, p.e., en València menjàrem a montó de pa i coca de dacsas. ¡l qué bons estaven! I, còm no, transformant-la en **roses, bufes o cotufes...** que nos acompanyen a diari delectant-nos al mastegar-les veent películes de cine.

RESENYA BIBLIOGRAFICA J.M.M.

Filippi Domínguez, Julio

Apunts valencianistes (Breu manual per a defensar la llengua valenciana, les Normes d'El Puig i el Regne de València)

Benicarlo, 2008 (158 pàgines)

Julio Filippi, en **xixanta articles** que suponen unes altres tantes col·laboracions en la premsa local de Benicarlo i que recopila en esta obra, fa una defensa de la singularitat de la llengua valenciana. En ells raona i opina de diferents temes que son claus per a exercir un valencianisme conseqüent i coherent. En uns casos es tracta de fer una denúncia a les absurdes teories nacionalcatalanistes, en uns altres es tracta d'aportar documentació que justifica les tesis per ell defenses i, en uns altres nomen hi ha un intent de divulgació de temes relacionats en la llengua, la cultura i l'història valencianes.

La **llibertat** i el **valencianisme** son els conceptes inspiradors i sobre els quals pren cos l'obra que nos presenta Julio Filippi qui, de manera didàctica, documentada i senzilla arriba fàcilment al lector i li brinda un conjunt d'arguments que contribuiran a reforçar un sentiment de valenciania.

Alguns dels articles, per estar escrits en llengua valenciana, sofriren la censura dels mitjans de comunicació locals que sucumbiren a la pressió dels fonamentalistes catalaners de **Benicarlo** (que també els hi ha), pero Julio ha sabut superar eixes barreres que no deixen d'alçar els qui no entenen mes que de censures, i els ha publicats en forma de llibre.

Vos recomanem la seua llectura, que es fa mes fàcil pel to periodístic de l'edició, a lo qual ajuden les significatives fotografies que il·lustren.

PATRIMONI VALENCIÀ

ESPAIS DE LLUM (I)

IGLESIA D'EL SALVADOR DE BORRIANA

La Fundació la "Llum de les Imatges" inaugurava en terres castellonenques, a finals del passat octubre, i per a un període de deu mesos, una nova exposició que porta el nom genèric de "**Espais de Llum**". En esta ocasió les ciutats que formen part de l'itinerari son **Borriana**, **Villarreal** i **Castello**. Els seus temples majors han segut restaurats per a ser seus i depositaris d'esta important mostra d'art sacre i religiós (pintura, escultura, orfebreria, indumentària, arquitectura). El recorregut expositiu comença en l'iglesia de **El Salvador** de **Borriana**, segueix en l'Arxiprestal de **Sant Jaume** de **Villarreal** i finalisa en la Concatedral de **Santa Maria de l'Assunció** de **Castello**. El període històric que abarca s'estén des de la Reconquesta cristiana de València, passant pels diferents estils artístics i culturals, fins a l'actualitat.

L'iglesia parroquial de **El Salvador de Borriana** es un clar exponent de l'arquitectura

gotica migeval de la Baixa Edat Mija.

Jaume I a rant de la conquesta de la vila de **Borriana**, cap a la primera mitat del segle XIII, ordenà la seua fundació com a iglesia **parroquial**, sent de les primeres que se construïren. El temple reflexa cert estil de fortalesa

—son les iglesies conegudes com de "reconquesta". Els elements mes interessants d'este monument, els quals li donen **singularitat arquitectonica** son: una nau única, de forma de saló, orientada a l'eixida del sol i en capelles entre els contraforts i un gran absis poligonal sense girola, d'esil gotic primitiu, segmentat en set espais i cobert per volta de creueria. La frontera principal, que recau a la **plaça Major**, te dos portades: la de **El Salvador**, barroca del segle XVIII, i la de les **Columnes** d'estil rococó.

Als peus de la nau principal, en un accés independent, s'anexa una capella neoclàssica de planta quadrangular en forma de creu grega, i cupula sobre el creuer, es la **Capella de la Comunió**. Està decorada en pintures al fresc de **Josep Vergara** i fon acabada en 1762.

El campanar o **Torre de les Campanes**, construït en la segona mitat del segle XIV, presenta un cos **octogonal** que s'alça sobre una base quadrada; el seu remat es d'estil barroc realitzat en època posterior (XVIII). Per últim, situada junt a la primera absidiola, al costat de l'Evangeli i feta en fabrica de pedra sellar, naix la **Torre del Caragol**. El seu oríge es fundacional fins arribar al nivell de la terrassa, a partir d'ací s'ha realitzat una intervenció sobrelevant-la en rajola.

En les intervencions artístiques dels restauradors de **La Llum de les Imatges**, se destaca la recuperació de les decoracions originals d'esta iglesia considerada des de 1969 **monument nacional**.

Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.
La solucio a peu de pagina.

1. Animal plantigrat.
  2. Nom d'home.
  3. Trist, melancolic, disgustat.
  4. Son o ganes de dormir, en llenguatge infantil.
  5. Forat per a passar el boto.
  6. Reunio dels cardenals de l'Esglesia catolica per a triar Papa. Lloc a on se reunixen.
  7. Exces en l'abillament. Pompositat. Ostentacio de riquea.
  8. Qualitat de cru.
  9. En plural, lloc poblat d'arbres.
- PARAULES VERTICALS:
1. Especialiste en l'estudi de les dents i en el tractament de les seues dolencies.
  2. Resposta que dona Deu, per si mateix o a través dels seus ministres. Contestacio que donaven els deus pagans a les consultes que feyen els sacerdots o les pitonisses.

		1		2	
1		—	R	—	
2	—	—	U	—	—
3		M	—	—	
4	N	—	—	C	
5		—	A	—	
6		O	—	—	—
7		—	X		
8	C	—	—	—	
9	—	—	S	—	

RONDALLA

La botiga de Tonet

Tonet era un chicon molt despert i ingenios i, com els joves de la seua edat, volia fer-se en diners rapidament. Somiava en arribar a ser una persona prominent i respectable. Així que, agarrant els seus **aforros**, s'arrisca a provar sort viajant.

En acabar les seues correrries, Tonet no s'havia fet ric, pero havia depes molt sobre el genero huma, en especial la seua manera de raonar i actuar, i pensà en traure algun profit dels coneiximents adquirits. En el cap ple d'idees i d'entusiasme decidi tornar al seu poble i **llogar** un baix per a obrir una **botiga**.

Instal·là estanteries i vitrines i compra tota classe d'herbes

medicinals, unguents i pomades miraculoses, begudes **espiritoses**, aromati-

da, la va tapar en una tela i començà a treballar darrere d'ella. En acabant va distribuir fullets anunciant el dia i l'hora de l'inauguracio.

I per fi aplegà el gran acontentiment. La gent, curiosa, s'amontonava en el carrer, inclús alguns havien deixat els seus quefers. Tonet, enmig d'una gran expectacio, va correr la tela que cobria la **frontera** de la tenda, apareixent un gran rotul que dia així:

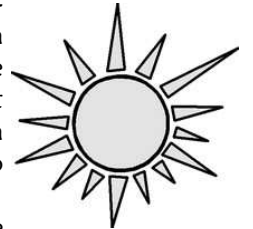
"BOTIGA COSMICA I GALACTICA DE TONET", i baix, en lletres mes menudes:

"Harmonisada en influencias planetaries".

Un "oh" d'admiracio va sentir-se en el carrer i no cal dir que als allí reunits

ques especies i perfums afrodisiacs. Ya nomes li faltava posar el rotul en l'exterior i, com no volia que la gent coneguera el nom abans de temps, posà una **bastida**.

els faltaren peus per a arremolinar-se davant de la porta. Tots volien entrar els primers, no fora que s'acabaren tan fantastics productes. I es que la gent sempre se veu **atreta** per tot allo que resulta exotic, **llunta** o extravagant.

Pero el mege del poble que passava per ahi s'estranyà al llegir el rotul i acostant-se a Tonet li digue:

-Voras, Tonet, yo soc un home de ciencia i, en **franquea**, eixes afirmacions que fas sobre les influencias dels astres son un poc dubtoses.

-No, no —contestà Tonet—. Totes les afirmacions que faig sobre dites influencias son absolutament certes i si no, fixe's voste: quan ix el sol, obric la botiga i quan el sol se pon, la tanque.

Basat en un anonim hindu

GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)

Aforros/ reserves: Diners que se guarden com a previsio per a necessitats futures.

Atreta, de **atraure/ cativar/ fascinar:** Guanyar la voluntat, afecte, gust o atencio d'una o varies persones.

Bastida/ bastiment: Armasso de taullons o vigues que servix per a posar-se damunt i treballar en la construccio, pin-

tar parets, etc.

Botiga/ tenda: Lloc a on se venen al public articuls de comerç.

Espiritoses/ animoses: Que te espenta, vivacitat per a fer les coses. Dit d'un licor, que conte alcohol.

Franquea/ sinceritat/ confiança: Manera de tractar-se entre si les persones quan se fa sense cerimonia, de manera cordial o familiarment.

Frontera/ danterera: Cara exterior d'un edifici, generalment la principal.

Llogar/ arrendar: Donar ad algu alguna cosa: una casa, un terreny, etc., per a que faça un d'ella durant el temps que s'establixca i a canvi del pagament de la cantitat convinguda.

Llunta/ remot/ distant: Que està llunt en el temps o en l'espai.

Solucio: 1. ORSO 2. EDUART 3. MOTI 4. NONO 5. TRAU 6. CONGLAU 7. LUX 8. CRUEA 9. BOSCS VERTICALS: 1. ODONTOLEC 2. ORACUL

I RECORDA...La primera paraula d'este mes es **odontolec**. El seu femeni es **odontologa**. **Odontologia** es l'estudi i tractament de les malalties de les dents. **Odontologic** es allo relatiu a l'odontologia.

La segona paraula que nos trobem es **oracul**, la qual es, en orige, una forma culta, poc evolucionada, provinent del llati *oraculum*. Succeix lo mateix en paraules com espectacular, vehicul o articul, sent miracle/milacre una excepcio.